

4. Ach haj, doŕŕ kwoplaka-
nju nej, ŕo młodŕi ludŕo mje-
nja, ŕo ŕnimi ŕchitko derje ŕtej,
a ŕmjech ŕtej ŕmercŕju cŕinja, na
ŕwoju duŕchu neŕpomnja, hacŕ
runje Boh jim widŕicŕ da, kaŕ
huŕto młodŕi wumru.

5. Tak huŕto, hacŕ ŕchtu wo-
dychne, kuŕŕ ŕiwenja mu wojn-
dŕe, ŕe wŕŕjemi krocŕelemi dŕe
ktej ŕmercŕi, hacŕ knej doindŕe,
ty mjenišcŕ, twojich krocŕelow
hacŕ do rowa je wele ŕtow, a
jich je jara maŕo.

6. Nepraj, ja ŕtrowy, cŕer-
ŕtrow ŕym, ta jndŕ mi derje ŕlo-
dŕi. Ach! ŕchto da ŕmercŕ (to
praju ŕŕjem) wo twoju ŕtrowoŕŕ
rodŕi? ŕmercŕ kraje kłieb cŕi do
erta, ŕnadŕ jutŕje kaŕŕcŕ cŕi
wotmjerja; ach! pŕŕihotuj ŕo
ktemu.

7. Haj, twoje ŕiwenje je mha,
woŕŕ, ŕnjeh, ŕŕjen, roŕa, trawa,
kaŕ ljeŕŕje, kotreŕ wotpada, kaŕ
kruŕŕej, dnŕ je ŕrawa. ŕchtuŕ
najmene te myŕlje ma, ŕo ŕtrowo
poindŕe ŕe ŕwŕjeta, ton najŕerje
precŕ dnŕbi.

8. Wedŕ ŕiwenje, dnŕ ŕiwn ŕy,
tak, ŕo moł ŕboŕnje cŕannycŕ, ty
newjeŕŕ, kaŕ, dŕe aby dn ty
pŕŕeŕ ŕmercŕ budŕeŕŕ pannyŕ.
Ach! wopomn ŕhaŕ, to radŕu cŕi,
ŕo krotke wokomiknenje kŕjecŕ-
noŕŕi tebe wodŕi.

9. Kaŕ tedy ŕmercŕ cŕe na-
maŕa, tak woŕme wona tebe,
nech ŕo cŕi neŕda aby ŕda, a
do rowa cŕe rebe, a kaŕ ty,
cŕlowcŕe, wumreŕ ŕy, tak bu-

dŕeŕŕ horje ŕtannycŕ ty, kŕiwenju
aby kŕmercŕi.

10. Teŕ ŕchtuŕ tak rjeŕŕi ŕtrow-
koŕŕu na Boŕu wulku nadu, ton
wjeŕŕje kŕydnne ŕŕkodobnu ŕdu, a
pŕŕindŕe wjecŕnje kpadu. Da
wotemr rjeŕham wŕiwenju, ŕo
cŕekneŕŕ temu poklecŕu, dnŕ
budŕe Boh ŕwŕjet ŕudŕicŕ.

11. Bndŕ ŕŕjednje kŕmercŕi
hotowy a ŕtajnne pomyŕl ŕebi,
dn by ty njek był moreny, kaŕ
teŕ ŕo poindŕe tebi? hacŕ by ty
moł pŕŕeŕ Bohom ŕtaccŕ, a jemu
wotmolwenje dacŕ, dn by won
njek jo ŕadaŕ.

12. Tak wjeŕŕje ŕtobu derje
ŕtej, dnŕ Boh ŕo ŕjewi ludu,
wot wjecŕnej ŕmercŕje ŕy ty ŕrej,
dnŕ won njek pŕŕindŕe kŕudu.
Bndŕ hotowy, ŕo nuŕa ŕŕa ŕo
wŕmercŕi ŕtobu poreba; kony,
luby cŕlowcŕe, wopomn! P.

479.

Liebster Gott, wenn werd' ich ic.
Loŕ: Weŕel ŕo, o moja duŕŕa.

Boŕo, dn ja wumrecŕ budu?
moj cŕaŕ pŕŕeŕo wotbjene, ja
teŕ ŕluŕŕam ktemu ludu, ko-
trnŕ wot Hadama je, a rjeŕ wot
njho herbujy, tudy maŕu kŕwilu
ŕu hubeni a jara kŕudŕi, ta
ŕmercŕ na nich cŕaŕa ŕŕudŕje.

2. Pŕŕeŕŕiwny ja nejŕym
temu, ŕu rad moj cŕaŕ wob-
ŕanknycŕ, tu ŕym pokilenny kŕle-
mu, duŕ ŕu rad hicŕ ŕmertny
pucŕ, ŕhaŕ jich wele tu a tam
cŕene kŕmrtwym pŕŕeŕŕelam,